

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи номзадни Назар Бохруло дар мавзуй «Қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ», барои дарёфти дараҷаи илми номзоди илми филология, аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ

Абдуррахмони Қомӣ (1414-1492) дар осмони паҳновари илму адаби форсу тоҷик яке аз ситораҳои дурахшонтарин буда, бо андешаҳои олии, нерӯи халлоконаи сухан, дониши доманадор дар фарҳангу адабиёт дар радифи суханварони бузург ба монанди Рӯдакӣ, Фирдавсӣ, Берунӣ, Абуалӣ ибни Сино, Носири Хусрави Қубодиёнӣ ва дигарон ба ҷунон мақоми арҷманде сазовор аст, ки ўро дар Шарқу Ғарб баъзеҳо хотиматушшуаро ва гурӯҳе ҷамъбастанандаи тамоми муваффақиятҳои даврони классикии адабиёти форсу тоҷик (асрҳои IX-XV) медонанд.

Диссертатсия Назар Бохруло ба пажӯҳишу баррасии масъалаҳои қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ бахшида шуда, диссертант ба ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқи мавзӯ ноил гардидааст.

Мутолиа ва баррасии автореферати муҳаққиқ нишон медиҳад, ки он кори анҷомёфтаи илмӣ буда, бартариҳои зиёде дорад. Сохтор ва муҳтавои автореферати мазкур ба талаботи таълифи автореферати диссертатсияҳои номзадӣ ҷавобгӯ буда, он ба пуррагӣ мундариҷаи пажӯҳиши илмиро фаро гирифтааст. Хулоса ва натиҷагириҳои муҳаққиқ қобили эътимод мебошанд.

Натиҷаҳои таҳқиқ, имкон дорад дар таълиф ва таълими китобҳои дарсӣ, таълифи таърихи адабиёти классикии тоҷик, таърихи назариёти адабӣ, таърихи нақди адабӣ, адабиётшиносӣ, нигориши диссертатсияҳои докторӣ, номзадӣ, рисолаҳои магистрӣ ва корҳои дипломӣ мавриди истифода қарор дода шаванд.

Ҷунон ки дар автореферат зикр гардидааст, диссертатсия аз муқаддима, се боб, ҳафт фасл, панҷ зерфасл хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат буда, ҳаҷми умумии диссертатсия 168 саҳифаи ҷопи компютериро дар бар мегирад.

Дар қисмати муқаддима муҳаққиқ доир ба мубрами мавзуй таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи мавзӯ, алоқамандии таҳқиқ бо барнома ва мавзуй илмӣ ва дар қисмати тавсифии умумии кор доир ба мақсаду вазифаҳои таҳқиқ, объекту предмети таҳқиқ, асосҳои назарии таҳқиқ, сарчашма ва навгониҳои диссертатсия, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва аҳаммияти назариву амалии таҳқиқ бо риояи низоми муқарраршуда маълумот додааст.

Боби аввали диссертатсия – “Назариёти Абдуррахмони Қомӣ оид ба нақш ва ҷойгоҳи қофия ва радиф дар шеър” ном дошта, маҷмуан матлабҳои муҳимми мавриди таҳқиқи муаллиф дар ду фасл шарҳу баён шудаанд. Масъалаҳои назарӣ ва амалии истифодаи қофияву радифро муҳаққиқ дар эҷодиёти Қомӣ дар мисоли таҳқиқоти донишмандони классикӣ, аз ҷумла Муҳаммад ибни Умар ар-Родуёнӣ, Рашиди Ватвот, Давлатшоҳи Самарқандӣ, Шамси Қайси Розӣ, Низомии Арузии

Самарқандӣ ва донишмандони муосир Алиасгари Ҳикмат, Ҳошими Разӣ, Н. Сайфиев, Х. Шарифов, Р. Ҳодизода, Ш. Ҳусейнзода, А. Афсаҳзод, А. Зухуриддинов, А. Сатторзода ва Абдулҳусайни Зарринқуб ба пажухиши муқоисавӣ гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия, ки “Қофия ва нақши он дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ” номгузорӣ шудааст, аз се фасл иборат буда, муҳаққиқ дар он асосан масъалаи истифодаи бамавриди қофияро дар ғазалиёти Қомӣ ба пажухиш гирифтааст. Аз андешаи муаллиф бармеояд, ки Мавлоно Қомӣ аз он шоирони муваффақ ва мубтакир аст, ки ин унсури калидии шеърро дар ғазалиёташ дониставу тавониста ва ба вачҳи аҳсант истифода бурдааст.

Боби сеюми диссертатсия – “Радиф ва таҳаввули он дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ” ном дошта, аз ду фасл Назари донишмандон роҷеъ ба хостгоҳи радиф, Сохту таркиб ва ташаккулу таҳаввули радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ ва панҷ зерфасл Анвои радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ, Радифҳои феълӣ дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ, Радифҳои исмӣ, масдарӣ, сифатӣ, ҷонишинӣ дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ, Радифҳои маъмулӣ ва ғайриодӣ дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ ва Вижагиҳои бадеию ҳунарии радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ иборат мебошад. Дар ин боб асосан масъалаи радиф ҳамчун унсури муҳими шаклсоз ва маъниофар ки хосси шеъри форсии тоҷикӣ, ба пажухиш кашида шудааст. Диссертант ҳангоми муайян намудани сохтори радиф дар ғазалиёти Мавлоно Қомӣ таъкид мекунад, ки радиф дар сохти офариниши Қомӣ нақши савтиву мусиқӣ ва имтиёзи махсус дорад. Ҳамчунин маҳорати истифодабарии радифро аз ҷониби шоир, ки тавонистааст “робитаи низоми овоии калимаҳоро таъмин ва ҳамнавоии мутаносибро миёни унсурҳои сохтории ғазал барқарор кунад ва такмил бахшад”(Дис. с 133) мавриди таваҷҷуҳ қарор додааст.

Автореферати диссертатсияи муҳаққиқ бо забони хуби илмӣ таълиф гардида, андешаронӣ, сабки баён, таҳлилҳо ва хулосаю тавсияҳо мушаххас мебошанд. Мақолаҳои батабърасонидаи муҳаққиқ низ пурра муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос намуда, аз лаёқати баланди илмии доктараби дараҷаи илмӣ шаҳодат медиҳад.

Хулосаи қор хуб аст, муҳаққиқ тавонистааст, ки дар ҳаҷми 12 нукта асоситарин натиҷаҳои бобҳову фаслҳои таҳқиқоти худро ба таври мучаз баррасӣ намояд. Зимни хулоса тавсияҳои муҳаққиқ низ қобили ситоиш мебошанд.

Аз мутолиаи диссертатсия ва автореферати он ба чунин натиҷа расидан мумкин аст, ки муаллифи он дар ин қор ранҷи зиёд кашадаву адабиёти зарурӣ ҷамъоварӣ намудааст. Ҳусусан, бояд қайд кард, ки забони диссертатсия басо раван буда, талаботи услуби илмӣ дар он риоя шуда, ҷавобгӯии меъёрҳои забони адабии тоҷикӣ мебошад. Дар баробари дастовардҳои муҳими илмӣ дар диссертатсия баъзе камбудӣҳо

низ ба назар мерасанд, ки рафъи онҳо ба салоҳи кори муҳаққиқ хоҳад буд. Чунончи:

1. Дар автореферати диссертатсия баъзан такрори фикру андешаҳо ба мушоҳида мерасанд, ки хуб мешуд, бо ишорае иктифо карда шавад.

2. Дар фишурдаи диссертатсия баъзе камбудихои техникӣ, имлоӣ ва услубӣ (саҳифаҳои 11, 4, 27, 29) ба назар мерасанд.

Бояд қайд кард, ки эродҳои зикршуда дар қиёс бо муваффақиятҳои қор, аҳаммияти дуҷумдараҷа доранд ва бар муҳтаво ва мундариҷаи қор халали ҷиддӣ ворид намесозанд. Муваффақиятҳо ва дастовардҳои қор нисбат ба эродҳои боло ба маротиб зиёданд, зеро он чи дар боло зикр гардид, асосан ба сурати пешниҳод манзур гардид.

Автореферат ва матолиби интишорнамудаи муаллиф, ки аксарашон дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъб расидаанд, муҳтавои асосии диссертатсияро фаро мегиранд. Мавзуи интихобнамудаи ӯ ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ қомилан мувофиқат менамояд. Қорқарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Ҳамин тавр, мебояд ҳулоса кард, ки таҳқиқоти Назар Боҳруло дар мавзуи «Қофия ва радиф дар ғазалиёти Абдуррахмони Қомӣ» ба талаботи бандҳои 31-37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июли соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ сазовор аст.

**Доктори илми филология, профессори
кафедраи таърихи адабиёти тоҷики
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
«22» апрели соли 2023**

Солеҳов М.

**Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯч. Рудақӣ, 17.
Тел.: (+992) 981-06-78-75**

**Имзои М. Солеҳовро тасдиқ мекунам:
Сардори раёсати кадрҳо ва қорҳои
махсуси ДМТ**

Тавқиев Э.Ш.

**Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯч. Рудақӣ, 17.
Тел.: (+992 -37) 221-62-25; (+992 -37) 227 -15-10
E-mail: info@tnu.tj**

25.04.23